การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่องพุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Development of Participatory Learning Management through Daily Life Media for Teaching Buddhist Moral Code Topic to Enhance Learning Achievement and Public-mindedness of Primary 6 Students in Social Sciences, Religion, and Culture Learning Area

ไพฑูรย์ รัตนานุกูล[1] (Paitool Rattananukun)[1]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธี การเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาผลการใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

[1] ข้าราชการครู, วิทยะฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลวัดนิโครธาราม สังกัดเทศบาลเมืองพัทลุง ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง 93000, อีเมล : paitool25140109@gmail.com

[1] Teacher civilservant, academic status as a special expert teacher Watnicrotaram Municipal School Under Phatthalung Municipality Khuha Sawan, Mueang District, Phatthalung Province, 93000, E-mail : paitool25140109@gmail.com

1) ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม จำนวน 3 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 แผน 14 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบทดสอบในบัตรกิจกรรมชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน 5) แบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ 6) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน/หลังเรียน และการทดสอบค่าสถิติที

ผลจากการวิจัย พบว่า 1) ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 90.48 / 87.75 ซึ่งมีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนและจิตสาธารณะเรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่ เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมืออยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมืออยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.62 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22

คำสำคัญ : ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน, การเรียนแบบร่วมมือ, พุทธธรรม, จิตสาธารณะ

Abstract

This study aimed to 1) develop participatory learning through Daily Life Media Module for teaching Buddhist Moral Code topic to enhance learning achievement and sense of public-mindedness of Primary 6 students to meet effectiveness criteria of 80 / 80 standard scores, 2) investigate implementation results of the Participatory Learning Through Daily Life Media Module for teaching Buddhist Moral Code topic to enhance learning achievement and sense of public-mindedness of Primary 6 students, and 3) look into satisfaction of Primary 6 students towards participatory learning through Daily Life Media Module for teaching Buddhist Moral Code topic to enhance learning achievement and sense of public-mindedness of Primary 6 students. The sampled subjects of this study were 30 Primary 6 students chosen by the use of Simple Random Sampling technique. Research tools consisted of 1) 3 copies of the Participatory Learning through Daily Life Media Module for teaching Buddhist Moral Code topic, 2) 12 participatory learning plans covering 14 learning hours for the use of modules for Primary 6 students, 3) learning achievement test paper, 4) mini-tests attached to the activity cards in the learning modules, 5) sense of public-mindedness test paper, and 6) questionnaires on students' satisfaction towards learning through participatory learning through Daily Life Media Module.

Statistics for data analysis included mean, percentage, standard deviation, analysis of data of both before and after learning, and t-test.

The study revealed the following results: 1)effectiveness score of the participatory learning through Daily Life Media Module for teaching Buddhist Moral Code topic in Social Studies, Religion and Culture Learning Area, to enhance learning achievement and sense of public-mindedness of Primary 6 Students was 90.48 / 87.75 which as higher than the set criteria of 80 / 80 score, 2) implementation of the participatory learning through Daily Life

Media Module for Teaching Buddhist Moral Code Topic to Enhance Learning Achievement and Sense of Public-Mindedness of Primary 6 Students in Social Studies, Religion and Culture Learning Area, showed that after learning through the module, student achievement was significantly higher than that of before at.05 level. Students' sense of public-mindedness behavior while learning through the use of the participatory learning through Daily Life Media Module was found at the highest level with overall mean of 4.67 and standard deviation of 0.50, and 3) primary 6 students' satisfaction towards learning through the use of the participatory learning through Daily Life Media Module was found at the highest level with overall mean of 4.62 and standard deviation of 0.22.

Keywords : Learning Modules, Collaborative Learning, Buddhist Moral Code, Public-mindedness

บทนำ

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีคดีอาญาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมมากขึ้นเป็นประจำทุกปี เป็นปัญหาที่ต้องช่วยกันแก้ไข โดยเริ่มจากการจัดการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับจิตสาธารณะ ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ฝ่ายวิชาการ สำนักพิมพ์เดอะบุคส์, 2556 : 7) สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้พัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในแปดกลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมมีความพร้อมทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม มีแนวทางการพัฒนาให้ผู้เรียนมีจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 2) ซึ่งต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับจิตสาธารณะที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การรู้จักดูแลของส่วนรวมและของประเทศชาติ โดยให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด “จิตสาธารณะ” เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 1 ใน 8 ข้อ ที่สถานศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมสาธารณะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 จะต้องทำกิจกรรม 60 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา โดยหวังให้ผู้เรียนได้ซึมซับสิ่งดี ๆจากการทำกิจกรรมและเป็นนิสัยติดตัวไปจนโต เพราะถ้าสังคมมีคนที่มีจิตสาธารณะมาก ๆ มีความเห็นอกเห็นใจกันจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2555 : 7)

ในระบบการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนนับว่ามีความสำคัญมาก จากการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ พบว่าชุดการเรียนรู้มีคุณค่าและมีประโยชน์ในการช่วยให้ครูวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์ ส่งเสริมการเรียนแบบราย บุคคล ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน โดยชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559 : 455) นำเสนอไว้ว่า ชุดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสอนแบบโปรแกรมชนิดหนึ่ง อาศัยระบบสื่อผสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย เพื่อมาช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับอรนุช ลิมตศิริ (2556 : 164) การนำสื่อการสอนทุกชนิดเข้ารวมไว้ด้วยกันโยให้สอดคล้องกับ เนื้อหาและวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและในการจัดการเรียนการสอนสื่อในชีวิตประจำวันก็มีความสำคัญ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพัฒนาชุดการเรียนแบบร่วมมือจากสื่อในชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะเรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนดีขึ้น บรรลุผลตามจุดหมายที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนนำชุดการเรียนแบบ ร่วมมือจากสื่อในชีวิตประจำวันไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในวงการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะเรื่อง พุทธธรรม

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธี การเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะเรื่อง พุทธธรรม

คำถามของการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม ให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน 80/80 หรือไม่

2. การทดลองใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม มีวิธีการดำเนินการทดลองใช้อย่างไร

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมเป็นอย่างไรและอยู่ในระดับใด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1.1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลวัดนิโครธาราม ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง จำนวน 77 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันที่สร้างขึ้น ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลวัดนิโครธาราม ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียน เป็นหน่วยสุ่ม (พิสณุ ฟองศรี. 2551 : 116)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้แก่เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 เรื่อง พุทธธรรม

3. ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้กำหนดเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 14 ชั่วโมงดังนี้

3.1 ศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม 2559

3.2 ดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการในช่วงเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2559

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

4.1 ตัวแปรต้นได้แก่ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวันด้วยวิธีการ เรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2 ตัวแปรตามได้แก่

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม

4.2.2 พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม

4.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

5.1.1 ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 เล่ม ประกอบด้วย เล่มที่ 1 พุทธประวัติ เล่มที่ 2 หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และเล่มที่ 3 วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

5.1.2 แผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 แผน 14 ชั่วโมง

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน -หลังเรียน เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

5.2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนและแบบทดสอบในบัตรกิจกรรม ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 เล่ม แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ดังนี้

5.2.2.1 แบบทดสอบก่อนเรียน–หลังเรียนในชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันเล่มที่ 1 พุทธประวัติจำนวน 10 ข้อ

5.2.2.1.1 แบบทดสอบในบัตรกิจกรรมในชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันเล่มที่ 1 พุทธประวัติจำนวน 60 ข้อ ดังนี้

- เรื่อง ปลงอายุสังขาร จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง ปัจฉิมสาวก จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง ปรินิพพาน จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง การถวายพระเพลิง จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง การแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง สังเวชนียสถาน 4 ตำบล จำนวน 10 ข้อ

5.2.2.2 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนในชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันเล่มที่ 2 หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาจำนวน 10 ข้อ

5.2.2.2.1 แบบทดสอบในบัตรกิจกรรมในชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันเล่มที่ 2 หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาจำนวน 60 ข้อ ดังนี้

- เรื่อง อริยสัจ 4 จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง หลักกรรม จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง เบญจศีล (ศีล 5) จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง เบญจธรรม จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง อบายมุข 6 จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง อกุศลมูล 3 กุศลมูล 3 จำนวน 10 ข้อ

5.2.2.3 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนในชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เล่มที่ 3 วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาจำนวน 10 ข้อ

5.2.2.3.1 แบบทดสอบในบัตรกิจกรรมในชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันเล่มที่ 3 วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาจำนวน 50 ข้อดังนี้

- เรื่อง วันมาฆบูชา จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง วันวิสาขบูชา จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง วันอัฏฐมีบูชา จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง วันอาสาฬหบูชา จำนวน 10 ข้อ
- เรื่อง วันพระหรือวันธรรมสวณะ จำนวน 10 ข้อ

5.2.3 แบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม แผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 3 องค์ประกอบ จำนวน 12 ข้อ

5.2.4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม แผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Pre-test) ตรวจผลการสอบและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จนครบตามเวลาที่กำหนดไว้ ประเมินจิตสาธารณะทุกครั้งที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมและทดสอบหลังเรียนเมื่อศึกษาใบความรู้แต่ละเรื่อง แล้วทุกครั้งและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และประเมินความพึงพอใจหลังใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Post-test) ตรวจผลการสอบและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

4. นำคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) คะแนนสอบในกระบวนการทดลองและคะแนน สอบหลังเรียน (Post-test) มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 /80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (ส 1.1 ป 6/2, ส 1.1 ป 6/7, ส 1.2 ป 6/3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการทดลองค่าทีแบบไม่อิสระ (t-Dependent)

3. หาค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม แผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่องพุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หาค่าเฉลี่ยระดับจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม แผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 /80

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (ส 1.1 ป 6/2, ส 1.1 ป 6/7, ส 1.2 ป 6/3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผลการวิเคราะห์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 *ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 /80*

เล่มที่ / เรื่อง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
เล่มที่ 1 พุทธประวัติ	30	70	1857	8.84	88.43
เล่มที่ 2 หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา	30	70	1918	9.13	91.33
เล่มที่ 3 วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา	30	60	1654	9.19	91.89
ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)	30	200	5429	9.05	90.48
ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2)	30	40	1053	35.10	87.75

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80 /80 มีค่า 90.48/ 87.75 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (ส 1.1 ป 6/2, ส 1.1 ป 6/7, ส 1.2 ป 6/3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้ความก้าวหน้า เป็นค่าที (t - Dependent) ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 *ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (ส 1.1 ป 6/2, ส 1.1 ป 6/7, ส 1.2 ป 6/3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันเรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

แบบทดสอบ (40 คะแนน)	n	$\bar{x}$	$S.D.$	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน	30	14.03	1.10	632	399424	1.699*
หลังเรียน		35.10	2.31			

*หมายเหตุ * ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 df = 29*

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (ส 1.1 ป 6/2, ส 1.1 ป 6/7, ส 1.2 ป 6/3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.03 และ 35.10 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 *ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม และแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน	$\bar{x}$	$S.D.$	ระดับความพึงพอใจ
1. องค์ประกอบที่1คือการหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม			
1.1 นักเรียนดูแลรักษาของส่วนรวม	4.14	0.80	มาก
1.2 นักเรียนใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่	4.78	0.41	มากที่สุด
1.3 นักเรียนใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด	4.69	0.50	มากที่สุด
1.4 นักเรียนใช้ของส่วนรวมอย่างทะนุถนอม	4.68	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ย	**4.57**	**0.56**	**มากที่สุด**
2. องค์ประกอบที่ 2 คือ การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้			
2.1 นักเรียนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม	4.64	0.49	มากที่สุด
2.2 นักเรียนรับผิดชอบทำงานตามหน้าที่	4.59	0.61	มากที่สุด
2.3 นักเรียนอาสาทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม	4.68	0.50	มากที่สุด
2.4 นักเรียนเสนอตัวรับผิดชอบงานร่วมกับผู้อื่น	4.77	0.42	มากที่สุด
เฉลี่ย	**4.67**	**0.51**	**มากที่สุด**
3. องค์ประกอบที่ 3 คือ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม			
3.1 นักเรียนไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตน	4.69	0.47	มากที่สุด
3.2 นักเรียนแบ่งปันของส่วนรวมแก่ผู้อื่น	4.76	0.45	มากที่สุด
3.3 นักเรียนเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้น	4.80	0.41	มากที่สุด
3.4 นักเรียนรู้ลำดับก่อน–หลังการใช้ของส่วนรวม	4.79	0.43	มากที่สุด
เฉลี่ย	**4.76**	**0.44**	**มากที่สุด**
ภาพรวม	**4.67**	**0.50**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 3 พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ นักเรียนเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้นนักเรียนรู้ลำดับก่อน – หลังการใช้ของส่วนรวมและนักเรียนใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่

3.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 *ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม และแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

n = 30

พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน	$\bar{x}$	$S.D.$	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านชุดการเรียนจากสื่อในชีวิตประจำวัน			
1.1 มีการชี้แจงขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนชัดเจน เข้าใจง่าย	4.47	0.57	มาก
1.2 เรื่องราวในชุดการเรียนให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิต	4.50	0.51	มาก
1.3 ชุดการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน	4.77	0.43	มากที่สุด
1.4 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้	4.87	0.35	มากที่สุด
1.5 คำตอบของกิจกรรมในชุดการเรียนชัดเจนและให้คะแนนอย่างเป็นธรรม	4.77	0.43	มากที่สุด

พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียน	$\bar{x}$	$S.D.$	ระดับความพึงพอใจ
1.6 ชุดการเรียนทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น	4.70	0.47	มากที่สุด
1.7 สื่อในชีวิตประจำวันมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.43	0.57	มาก
1.8 สื่อในชีวิตประจำวันเป็นสื่อที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน	4.77	0.43	มากที่สุด
1.9 สื่อในชีวิตประจำวันส่งเสริมให้นักเรียน มีแรงจูงใจในการเรียนรู้	4.53	0.51	มากที่สุด
1.10 สื่อในชีวิตประจำวันช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น	4.40	0.56	มาก
รวม	**4.62**	**0.24**	**มากที่สุด**
2. ด้านกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ			
2.1 การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนได้ร่วมกันทำงาน มีทักษะการทำงานกลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้	4.63	0.56	มากที่สุด
2.2 การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้เป็นอย่างดี และช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.73	0.45	มากที่สุด
2.3 นักเรียนเข้าใจลำดับขั้นตอนวิธีการเรียนแบบร่วมมือได้เป็นอย่างดี	4.63	0.56	มากที่สุด
2.4 การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับเพื่อน	4.70	0.47	มากที่สุด
2.5 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบร่วมมือ	4.47	0.57	มาก
เฉลี่ย	**4.63**	**0.27**	**มากที่สุด**
ภาพรวม	**4.62**	**0.22**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันเรื่อง พุทธธรรม และแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับแรก ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ชุดการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน คำตอบของกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ชัดเจนและให้คะแนนอย่างเป็นธรรม และสื่อในชีวิตประจำวันเป็นสื่อที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน

เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สรุปผลการศึกษา

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80 /80 มีค่า 90.48 / 87.75 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (ส 1.1 ป 6/2, ส 1.1 ป 6/7, ส 1.2 ป 6/3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.03 และ 35.10 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็น ไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม และแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพ รวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับแรก ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ ชุดการเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน คำตอบของกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ชัดเจนและให้คะแนนอย่างเป็นธรรม และสื่อในชีวิตประจำวันเป็นสื่อที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน เป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 3

นักเรียนมีจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ นักเรียนเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้นนักเรียนรู้ลำดับก่อน – หลังการใช้ของส่วนรวมและนักเรียนใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80 / 80 มีค่า 90.48 / 87.75 ซึ่งมีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขั้นตอนในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ได้มีการประเมินประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งผลการประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งใน ด้านองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ คู่มือครู คู่มือนักเรียน และด้านสื่อในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังได้มีการปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ รวมถึง

การนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาข้อบกพร่องของชุดการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากที่สุด ก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายจริง ทำให้ชุดการเรียนรู้ที่สร้างมีประสิทธิภาพ เมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง จึงทำให้ชุดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องมุน สารสิน (2558 : 98-99) ได้ศึกษางานวิจัยผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง พลเมืองดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ เรื่อง พลเมืองดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.93/81.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 และสอดคล้องกับเบญจวรรณ ภูตินันท์, ศุภชัย ตันศิริและศยามน อินสะอาด (2559 : 822 - 823) ได้ศึกษางานวิจัยการใช้ชุดการสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา เพื่อส่งเสริมทักษะการดำเนินชีวิตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า การใช้ชุดการสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธ - ศาสนามีประสิทธิภาพ 84.15/85.35

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (ส 1.1 ป 6/2, ส 1.1 ป 6/7, ส 1.2 ป 6/3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่อง พุทธธรรมและแผนการเรียนเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรมเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า เฉลี่ยเท่ากับ 14.03 และ 35.10 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของธิติพันธุ์ คดชากร (2554 : 101) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นกระบวนการการทำงานกลุ่ม มีการเรียนแบบร่วมมือช่วยเหลือกัน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงในการเรียนได้ดีขึ้นร่วมกับการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันสอดคล้องกับปิยะนันท์ บุญโพธิ์และนิลมณี พิทักษ์ (2554 : 111) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มโดยใช้การสอนแบบร่วมมือกับการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอกับผังความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับประถมศึกษา พบว่า การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มโดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอ ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มที่สูงขึ้น นักเรียน รู้หน้าที่และบทบาทของตัวเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 81.75 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 79.20 ของคะแนน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 89.74 ของนักเรียนทั้งหมดและสอดคล้องกับซวน ดิง ที่แทง และสิทธิศักดิ์ จุลศิริพงษ์ (2558 : 95) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ รู้จักอาเซียนและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.82 คะแนนหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.67 คะแนน ความก้าวหน้าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.85 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 34.24 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้รู้จักอาเซียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้รู้จักอาเซียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับแรก ดังนี้ นักเรียนเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้น นักเรียนรู้ลำดับก่อน – หลังการใช้ของส่วนรวม นักเรียนใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่และนักเรียนเสนอตัวรับผิดชอบงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการแบ่งปัน เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้น และพร้อมทั้งช่วยกันดูแลรักษา และมีความประหยัดในการใช้สมบัติของส่วนรวมสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณ์ พวงพันธ์ (2552 : 95) ได้ทำการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนบ้านตาอุดโดยใช้กลกลยุทธ์การอบรมคุณธรรมจริยธรรม กลยุทธ์การเสริมแรงโดยการชมเชยผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีการปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ ทำให้นักเรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญของจิตสาธารณะ ทำให้นักเรียนมีวินัยเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความสะอาด การดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน เพื่อให้สามารถใช้งานได้ต่อไป

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง พุทธธรรม เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับแรก ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ ชุดการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน คำตอบของกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ชัดเจนและให้คะแนนอย่างเป็นธรรม และสื่อในชีวิตประจำวันเป็นสื่อที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมได้ประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลนักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนสอดคล้องกับเจริญศรี โสขวัญฟ้า (2554 : 102) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดการเรียนรู้

เรื่องกฎหมายน่ารู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้ในระดับมาก และสอดคล้องกับซวน ดิง ที่ แทง และสิทธิศักดิ์ จุลศิริพงษ์ (2558 : 95) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ รู้จักอาเซียน และความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนหน่วยการเรียนรู้ รู้จักอาเซียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้วยเหตุผลข้างต้นดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียน แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่ได้สร้างขึ้นเป็นชุดการเรียนรู้ที่ผ่านขั้นตอนการสร้างที่เป็นระบบส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้จากการใช้สื่อในชีวิตประจำวันทำให้เกิดความสนใจและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจตามจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้เป็นผลทำให้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน เรื่องพุทธธรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ .05 อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวัน เรื่อง พุทธธรรม

ข้อเสนอแนะ

นอกจากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว ยังได้ข้อค้นพบบางประการจากการวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ เรื่อง พุทธธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะเพื่อทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาชุดการเรียนรู้จากสื่อ ในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะให้กับครูและนักเรียนได้ดำเนินการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

2.1 จากการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนสามารถนำแผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะไปใช้ได้และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแผนและการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและมีการเรียนรู้ร่วมกันมากขึ้น

2.2 จากการวิจัยพบว่า ก่อนนำแผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ครูผู้สอนต้อง ศึกษาเนื้อหาสาระของแผนการจัดการเรียนรู้การจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระจุดประสงค์การเรียนรู้และต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอน ที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีคุณภาพมากขึ้น

2.3 จากการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้เรียนก่อนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ในเรื่องหลักการวิธีการเรียนขั้นตอนการให้คะแนนจะช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและมั่นใจเพราะนักเรียนยังไม่เคยเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือมาก่อนจะช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในกิจกรรม การเรียนการสอนและร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

2.4 จากการวิจัยพบว่า ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนควรกระตุ้นให้กำลังใจกับผู้เรียน เพื่อให้มีความมั่นใจในการเรียนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

2.5 จากการวิจัยพบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ ครูผู้สอน ควรจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการพัฒนาแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพด้วยการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจิตสาธารณะ ในเนื้อหาอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่นให้ครบทุกระดับชั้น

3.2 ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการ เรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ มาใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

3.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิต ประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสาธารณะ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนรู้

4. การนำไปใช้ประโยชน์

4.1 การจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการเรียนรู้จากสื่อในชีวิตประจำวันด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจิตสาธารณะ ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเป็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจ แก่กันและกัน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

กฤษณ์ พวงพันธ์. (2552). **การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนบ้านตาอุด อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีษะเกษ** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เจริญศรี โสขวัญฟ้า. (2554). **ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่องกฎหมายน่ารู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). **สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ.** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ. จี พริ้นท์ (1991) จำกัด.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). **80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.** (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี : พี บาลานซ์ดีไซด์แอนปริ้นติ้ง.

ซวน ดิง ที่ แทง และสิทธิศักดิ์ จุลศิริพงษ์. (2558). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ รู้จักอาเซียนและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. **วารสารราชพฤกษ์,** 15(2). 95.

ธิติพันธุ์ คดชากร. (2554). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เบญจวรรณ ภูตินันท์, ศุภชัย ตันศิริและศยามน อินสะอาด. (2559). ผลการใช้ชุดการสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสาระพระพุทธศาสนาเพื่อส่งเสริมทักษะการดาเนินชีวิต. **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal กลุ่มมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์,** 10(1), 822 – 823.

ปิยะนันท์ บุญโพธิ์ และนิลมณี พิทักษ์. (2554). การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มโดยใช้การสอนแบบ ร่วมมือกับการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอกับผังความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับประถมศึกษา. **วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา,** 5(4), 111.

ฝ่ายวิชาการ. (2556). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553.** กรุงเทพฯ : เดอะบุคส์.

พิสณุ ฟองศรี. (2551). **เทคนิควิธีประเมินโครงการ** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์ จำกัด.

มุน สารสิน. (2558). **ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง พลเมืองดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

มูลนิธิชัยพัฒนา. (2559). **ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.** สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2559, จาก https://sites.google.com

อรนุช ลิมตศิริ. (2556). **นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ = Innovation and TechnologyManagement (พิมพ์ครั้งที่ 6).** กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.